

Tiende Dictee van Kampen

auteur: Harry Goedegebure

De paden op

Wanneer in het voorjaar de zomervakantiekriebels de kop opsteken en de COVID-19-maatregelen, dankzij de mutanten, het nochtans zeer kwetsbaar maken of een reis naar het buitenland mogelijk is, hakken wij de knoop door: we gaan Zuid-Limburg en Twente met de benenwagen exploreren.

Gelukkig kan de huur van de camper naar het volgende jaar worden verzet en wordt het eerste traject minutieus doorgenomen, gevolgd door het reserveren van dan wel een kitscherige bed and breakfast dan wel een somptueus of lucullisch ingericht etablissement voor onze overnachtingen.

Dan is het zover, de pasgekochte rugzakken worden ingepakt waarbij er keuzes moeten worden gemaakt: gaan de brogues mee, de mocassins of de loafers; mijn sjamberloek mag in ieder geval niet ontbreken; ik voel een ongewenst stresssyndroom.

De Dutch Mountain Trail start: conform ons selfassessment zijn wij positief gestemd als wij al scrambelend de Wilhelminaberg bij Kerkrade hebben bedwongen, de eerste van zeven steilste beklimmingen van Limburg die wij in ruim 100 kilometer vrijwillig zullen ondergaan.

Deze uitdagende route voor de gevorderde hiker bestaat nog niet zo lang, zodat dientengevolge de bewegwijzering er bijwijlen een is van likmevestje; ondanks de schitterende weidse uitzichten en holwegen met het struweel en dichte bosschages, moeten wij op ons qui-vive blijven om de redundant gelopen meters te beperken.

Het is een emmese ervaring om 's morgens vroeg in het zonnetje te zitten terwijl de uitbaatster van de B&B met een abundant gevulde trolley het ontbijt komt brengen met verse jus d'orange, gebakken ei met bacon en een variëteit aan andere delicatessen, waarvan we heerlijk kunnen nasjen.

Nadat we hebben koffiedronken gaan we van lieverlede verder met de uitdaging waarbij de gedachten soms afdwalen naar een mogelijk volgende wandeltocht in het Atlasgebergte, waar je mensen ontmoet in kaftans, djellaba's of boernoesen en heerlijke tajinegerechten kunt verorberen.

Als we Maastricht binnenwandelen met een met ducttape opgekalefaterde rugzak, verder gesleten schoenzolen, wetende dat dit geen tocht voor janhennen is, vlijen wij ons op een terras op het Vrijthof onder het vehement genot van een glas koud bier, dat we met numismatische kennis à contant betalen.